ת"צ 29201-06-22 יז'מסקי ואח' נ' האני סוויטס בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט מוחמד עלי

המבקשים	**1. גרגורי יז'מסקי** **2. רומן גנקין** ע"י עו"ד חגי פרידלר
	נגד
המשיבות	**1. האני סוויטס בע"מ** ע"י עו"ד ראזי שואח **2. ממתקי אחים גנדאוי עלי הייב**

<u>פסק דין בעניין המשיבה 1 בלבד</u>

לפניי בקשה לאישור הסדר פשרה שהוגשה בגדרי הליך של בקשה לאישור תובענה כייצוגית לפי חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: **החוק**).

רקע ובקשת האישור

1. המשיבות מנהלות, כל אחת בנפרד, שני בתי עסק: קונדיטוריות שמוכרות בין היתר ממתקים "מזרחיים" כגון כנאפה, בקלאווה, בורמה וסוגים מתיקה אחרים. במוקד בקשת האישור הטענה כי המשיבות מחייבות את לקוחותיהן בתשלום עבור משקל המוצר שנרכש כולל האריזה בה נארזים המוצרים הנרכשים, באופן שהלקוח משלם עבור האריזה כאילו הייתה מוצר מבין המוצרים שהלקוח רוכש. נטען כי בהתנהלות זו יש משום הפרה של מספר הוראות של הדין: הפרה חובות הגילוי והצגת מחיר האריזה, ובכלל זה הפרה של סעיפים 2, 4 ו 17ב לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן: **חוק הגנת הצרכן**) ותקנות הגנת הצרכן (כללים שונים לפרסום מחירי נכסים ושירותים), התשנ"א-1991; וכן הפרה של חוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א-1970. בבקשה נטען כי היא נשענת על מספר עילות, כלהלן: הפרת חובת גילוי על ידי אי הצגת מחיר האריזה, הפרת חוזה, הפרת חובת תום הלב, עשיית עושר ולא במשפט, התרשלות, הטעייה, והפרת חובה חקוקה.

2. זה המקום לציין כי בקשת האישור מאגדת למעשה תובענה נגד המשיבה 1 ותובענה נגד המשיבה 2. התובענה נגד המשיבה 1 מבוססת על עילה אישית של המבקש 1, ואילו התובענה נגד המשיבה 2 מבוססת על עילה אישית שבידי המבקש 2. עם זאת בבקשת האישור הוגדרה קבוצה אחת שכללה את שתי המשיבות, באופן הבא:

ת"צ 29201-06-22 יז'מסקי ואח' נ' האני סוויטס בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

> **"כל אדם (או גוף) אשר רכש מאת המשיבות מוצרים הנמכרים לפי משקל באריזה מראש ו/או בתפזורת ו/או בכל דרך אחרת ואשר שילם עבורם משקל הגבוה ממשקל המוצר נטו שרכש (ללא משקל האריזה ו/או הקופסא ו/או כל אריזה אחרת בשבע השנים שקדמו למועד הגשת תביעה זו ועד למתן פסק דין בתובענה)".**

3. בתובענה שאישורה נתבקש תבעו המבקשים מספר סעדים: צו הצהרתי לפיו ייקבע כי המשיבות פועלות בניגוד להוראות הדין; צו עשה בגדרו נתבקש להורות למשיבות למלא אחר הוראות הדין ולמכור ללקוחותיהן את המוצרים לפי משקל בניכוי משקל אריזתם; צו המחייב את המשיבות למסור את כל המידע הרלוונטי לצורך הוכחת וכימות הנזק. בראש הסעדים עמד פיצוי כספי, במסגרתו ביקשו המבקשים לפצות את כלל חברי הקבוצה בגין הנזקים שנגרמו להם כתוצאה מהפרת הוראות הדין שהתבטאה בשקילת משקל האריזה כחלק ממחיר המוצר.

4. בבקשת האישור טענו המבקשים כי הנזק האישי שנגרם למבקש 1 הוא 20 ₪ ואילו למבקש 2 נגרם נזק אישי בשיעור 16 ₪. המבקשים הוסיפו וטענו בבקשת האישור כי הנזק המצרפי שנגרם לקבוצה נאמד בסך של 8 מיליון ₪ ביחס לשתי המשיבות (ולא פירטו מה החלק היחסי לגבי כל אחת מן המשיבות). לשיטת המבקשים, הערכת הנזק לחברי הקבוצה היא "בעייתית" בשל חוסר בנתונים, בעיקר לגבי היקף הקבצה, אך לא רק. לנוכח הטיעון הכללי והיעדר הפירוט בבקשת האישור, בהחלטתי מיום 22.6.2022 הוריתי למבקשים להגיש טיעון קצר בכתב להבהרת שני עניינים שסברתי כי טעונים הבהרה: א) כיצד חושב סכום הנזק לקבוצה, וכפועל יוצא מכך, מדוע התביעה נופלת לגדר סמכותו של בית המשפט המחוזי; ב) מה עומד בבסיס הגשת הבקשה על ידי שני המבקשים בהליך אחד ומדוע אין לפצל את הדיון ביחס לכל צמד מבקש-משיבה. המבקשים הגישו טיעון בכתב שבו ציינו כי לטענתם היה ראוי לאגד את שני המבקשים ושתי המשיבות בבקשה אחת. כמו כן הם ציינו כי הערכת הנזק ביחס לשתי המשיבות היא סבירה וראויה, שמתבססת על נתוניו של המקרה ובהינתן כי החישוב הוערך לתקופה של 7 שנים לפני הגשת הבקשה. יאמר כבר עתה כי לא היה הסבר מניח את הדעת באשר לתהיות שהועלו על ידי, אך לאור המצב הדיוני בו מצוי ההליך ולאור הסכמת המבקשים להמשיך בבירור הבקשה ביחס למשיבה 2 בבית משפט השלום, אינני נדרש עוד לסוגיות אלו ואותיר אותן למקרה המתאים.

5. במישור היחסים כלפי המשיבה 1 הושג הסדר פשרה בין הצדדים שפסק דין זה עוסק בו, ולפיכך בנקודה זו מתפצל הדיון לגבי המשיבות והבקשה ממשיכה להתברר נגד המשיבה 2. יובהר כי בד בבד עם החלטתי זו, ניתנה החלטה המורה על העברת בקשת האישור ביחס למשיבה 2 לבית משפט השלום, זאת לנוכח צמצום הנזק שנגרם לקבוצה (שגם היא הצטמצמה רק ללקוחות המשיבה 2). עוד יוער בהקשר זה, כי הואיל ולמבקש 2 אין עילת תביעה אישית נגד המשיבה 1, משמעות הדברים כי ההליך ממשיך להתברר בין המבקש 2 למשיבה 2.

6. פסק הדין עוסק אפוא בבקשה לאישור הסדר פשרה ביחס למשיבה 1 שמכאן ואילך תכונה: **המשיבה**, אלא אם צוין אחרת. לאמיתו של דבר פסק הדין עוסק ביחסים בין המשיבה לבין המבקש 1 שמעתה ואילך יכונה: **המבקש**.

7. נשלים את התמונה ונציין כי בבקשת האישור טען המבקש כי ביום 17.1.2022 רכש מספר מוצרים מהמשיבה ובלבו התעורר חשש שהמוצרים שרכש נשקלו יחד עם אריזתם. נטען כי עם שובו של המבקש לביתו ערך מספר בדיקות שאיששו את חששותיו. עוד נטען כי לשם ביסוס טענתו בדבר הפרת הדין ביצע המבקש רכישות נוספות מהמשיבה. כמו כן המבקש ערך בדיקות על ידי מעבדה, שגילתה כי מתוך עשרה מוצרים שנדגמו, המוצר נשקל עם אריזתו, וכי האריזה מהווה שיעור משמעותי ממשקל המוצר הכולל.

8. נדגש עוד בפרק מקדמי זה כי הסדר הפשרה הושג עוד לפני הגשת תשובת המשיבה לבקשת האישור.

הסדר הפשרה

9. בבקשה לאישור הסדר הפשרה ציינו הצדדים כי התנהל ביניהם משא ומתן במסגרתו העלתה המשיבה מספר טענות: כי המשיבה תיקנה את דרכיה כדי להבטיח שההפרה הנטענת לא תישנה בעתיד; כי בעסק הוצב שלט שכלל את מחירי המוצרים וצוין בו כי המחיר כולל את האריזה; כי מדובר במבקש שיש לו ניסיון קודם בתביעות שהוגשו נגד רשתות מזון ולכן הוא יודע כי האריזה נשקלת עם המוצר ויודע על החובה להפחית את משקל האריזה ולכן לא ניתן לטעון כי הוא רומה; כי עלות האריזות היא יותר מאשר המחיר ששילם הלקוח עבור האריזה ולכן לא ניתן לומר כי המשיבה התעשרה על חשבון הלקוחות; כי המוצרים כוללים סירוף שכלל הנראה נותר בקופסאות שנשקלו במעבדה מה שמעמיד בספק את דיוק הבדיקה; כי הכמות שנרכשה על ידי המבקש הייתה קטנה באופן יחסי לכמות שהקופסא יכלה להכיל; כי בעסק המשיבה קיימים כ- 60 מקומות ישיבה ללקוחות בהם הממתקים מוגשים "בסגנון מסעדה" ללא אריזה; כי בעסק קיים אגף למכירת מתנות ועוגיות יום הולדת שנמכרות לפי יחידה ולא לפי משקל. לבסוף, טענה המשיבה כי היא התאגדה רק ביום 30.12.2018 ולכן לא ניתן לטעון לנזק המבוסס על חישוב לתקופה של 7 שנים לפני הגשת הבקשה.

10. עוד דווח על ידי הצדדים כי במסגרת המשא ומתן העלה המבקש כתגובה לטענות המשיבה את הטענות הבאות: כי השקילה במעבדה הייתה תקינה ונטרלה את הטענה לספיגת נוזלים במהלך השקילה; כי בדיקת המעבדה הוכיחה שמדובר בהפרה מלאה בכל הדגימות שנלקחו; וכי המבקש

פעל בתום לב ואין בעובדה שהגיש בעבר תובענות ייצוגיות כדי לגרוע מכשירותו לשמש תובע ייצוגי, אלא שיש לראות בכך אף עניין לחיוב.

11. כמו כן הצדדים פירטו בבקשה לאישור הסדר הפשרה מידע שהוחלף אשר היווה בסיס להסדר שגובש בין הצדדים. למידע זה אדרש במהלך הדיון בהסדר.

12. ואלה פרטי ההסדר שהושג לאחר שיג ושיח בין הצדדים:

הסדר הפשרה כולל שני נדבכים, האחד מתייחס לתיקון ההפרה והשני פיצוי כספי.

א) במישור הכספי, בין הצדדים הוסכם כי תחולק לציבור הטבה בסך כולל של 400,000 ₪. ההטבה תינתן בדרך של "מתנה עיוורת". לפי הפירוט המובא בבקשה לאישור ההסדר, המשיבה תחלק 20,000 קופסאות הכוללות מוצרים בשווי 20 ₪ כל אחת חינם אין כסף, וזאת בתור מתנה לכל מי שירכוש מוצר או מוצרים מהמשיבה. בפרטי ההסדר לא נמסרו פרטים לגבי מחירי סף של רכישה בגינה תינתן ההטבה ועל כן יינתנו על ידי הנחיות בנושא.

הצדדים הוסיפו והבהירו כי עצם מתן המתנה לא יביא להעלאת מחירים של המוצרים הניתנים במתנה כפי שהיו לפני תחילת מתן המתנה, לכל אורך תקופת מתן המתנה. כן הובהר כי המתנה תוענק בנוסף לכל מתנה או הנחה אחרת בגין המוצרים שבהסדר, ככל שקיימת. נוסף לכך צוין כי דבר מתן המתנה לא יפורסם בציבור ליד המוצרים או בקופה ו/או בכל צורה שהיא, באופן שהמתנה תינתן רק בהגיע הצרכן לקופת התשלום, וכי דבר המתנה יופיע לאחר ביצוע הרכישה בחשבונית, תוך הבהרה כי מדובר בהטבה הניתנת מכוח פשרה בתובענה ייצוגית.

המתנות יינתנו למשך תקופה של שנה, שתחילתה 45 ימים ממועד אישור ההסדר. הצדדים סיכמו כי במידה ובתום התקופה לא תנוצל ההטבה במלואה, תועבר היתרה הבלתי מנוצלת לקרן לניהול וחלוקת כספים לפי סעיף 27(א) לחוק (להלן: **הקרן**).

לפי ההסדר, נקבע מנגנון פיקוח לפיו המשיבה תמסור למבקש ולבא הכוח המייצג רשימת המוצרים אשר עתידים להינתן כמתנה ואת מחיריהם לפני תחילת מתן ההנחות. המבקש ובא הכוח המייצג יהיו אחראים לוודא מספר פעמים כי אכן מחירי המוצרים שניתנים כהטבה לא שונו וכי המתנות אכן ניתנו בפועל. כמו כן, הוסכם כי בתום התקופה יוגש דיווח על ידי נציג מוסמך של המשיבה לגבי ביצוע ההסדר.

ב) הנדבך השני של ההסכם כלל התחייבות של המשיבה לפעול לפי הדין, כלומר לנכות ממחיר המוצרים שהיא מוכרת את משקל האריזה בהתאם לנהלים שהנהיגה. הובהר גם כי המשיבה התחייבה לרענן את הנהלים עם עובדיה ולוודא בהקפדה יתרה כי המשקל לא יכלול את מחיר

האריזה. כמו כן התחייבה המשיבה לבצע הליכי אוטומציה בתהליך שקילת המוצרים על ידי עובדיה, כך שתהיה חובה להזין תחילה את משקל האריזה ולאפס את המשקל כדי להבטיח תשלום עבור המוצר בלבד ולצמצם טעויות אנוש עד למינימום.

13. הצדדים המליצו בפני בית המשפט לפסוק למבקש גמול בסך של 8,500 ₪ ולבא הכוח המייצג שכר בסך של 56,000 ₪ בתוספת מע"מ, וכן כי המשיבה תשיב למבקש את האגרה ששולמה לצורך הגשת בקשת האישור כנגד הצגת קבלה כדין. הצדדים ממליצים כי החזר העלויות ו-70% מהגמול למבקש ושכר בא הכח המייצג ישולמו בתוך 7 ימים ממועד מתן פסק הדין, ואילו היתרה תשולם עם השלמת ביצוע הסדר הפשרה. הצדדים סבורים כי הסכומים שהוצעו הם הוגנים וראויים נוכח העמל הרב והמשאבים שהושקעו על ידי המבקש ובא הכוח המייצג. הצדדים ציינו עוד כי הושג פיצוי לקבוצה וכי עצם הגשת הבקשה הביא לבחינת התנהלות המשיבה ולתיקון ההפרות. נטען כי בכך הביאה בקשת האישור תועלת ממשית הן לקבוצה והן ליתר הצרכנים שאינם נמנים על הקבוצה. נוסף לכך, כך טענו הצדדים, נלקח בחשבון הסיכון שנטלו המבקש ובא הכוח המייצג בהגשת ההליך.

14. בהחלטתי מיום 22.1.2023 הוריתי על פרסום דבר הגשת הבקשה לאישור ההסדר וכן על משלוח הבקשה ליועמ"ש ולממונה על הגנת הצרכן. ביום 14.3.2023 הוגשה הודעה מטעם הפרקליטות, לפיה הגורמים המקצועיים לא מצאו לנכון להביע עמדה ביחס לבקשה לאישור הסדר הפשרה "לחיוב או לשלילה".

דיון והכרעה

15. לאחר שעיינתי בבקשת האישור, בבקשה לאישור ההסדר, ובפרטי ההסדר וכן לקחתי בחשבון את עמדת היועמ"ש וגורמי המדינה; וכן לאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון בהסדר שהתקיים ביום 10.5.2023, הגעתי לכלל מסקנה שיש לאשר את ההסדר המוצע בשינויים מסוימים עליהם אעמוד בהמשך.

16. סעיף 18 לחוק קובע את אמות המידה לפיהן יש לפעול לצורך אישור הסדרי פשרה. בין היתר, סעיף 18 מורה כי כל הסדר פשרה טעון אישור של בית המשפט וכי בבקשה לאישור הסדר יש לצרף תצהירים של באי כח הצדדים בהם יגלו, גילוי נאות, את כל הפרטים המהותיים הנוגעים להסדר הפשרה (ואכן תצהירים צורפו לבקשה לאישור ההסדר). סעיף 18(ג) לחוק מתייחס לדרך בה על בית המשפט לנהוג כאשר מוגשת לו בקשה לאישור הסדר פשרה והוא קובע כלהלן:

> **"הוגשה לבית המשפט בקשה לאישור הסדר פשרה ולא מצא בית המשפט טעם לדחות אותה על הסף, יורה על פרסום הודעה בדבר הגשת הבקשה לפי הוראות סעיף 25, וכן על משלוח ההודעה כאמור, בצירוף העתק מהבקשה, מההסדר ומהתובענה, ליועץ המשפטי לממשלה, למנהל בתי המשפט, ולכל גוף או בעל תפקיד אחר שיקבע השר, ורשאי בית המשפט**

> **להורות על משלוח כאמור גם לאדם אחר כפי שיורה; הודעה לפי סעיף קטן זה תכלול את פרטי ההסדר שלגביו הוגשה הבקשה ויצוין בה האמור בסעיפים קטנים (ד) ו-(ו)".**

17. בהחלטתי מיום 22.1.2023 לא קבעתי כי יש לדחות את הסדר הפשרה על הסף והוריתי על פרסום דבר הגשת הבקשה לאישור ההסדר. לפיכך, אין צורך להתעכב על השלב הראשון של הבחינה – אם קיים טעם לדחות את ההסדר על הסף – וניגש לשלב השני, שהינו בחינת ההסדר לגופו.

18. אין צורך להרחיב והדברים ידועים, בהליך ייצוגי ככלל ובהליך אישור הסדר בפרט, לבית המשפט נועד תפקיד חשוב בהגנה על האינטרסים של חברי הקבוצה. הדבר נעוץ בקיומה של "בעיית הנציג" הידועה, שהולכת ומחריפה בשלב אישור ההסדר, בשל החזית האחת בה מצויים המבקש, בא הכוח המייצג והמשיבה, שכולם חפצים באישור ההסדר. על בית המשפט לוודא אפוא שלא יאושר הסדר שלא מקנה לחברי הקבוצה את הפיצוי המגיע להם או את ההטבה המשקפת כראוי את נזקיהם. מנגד, על בית המשפט לוודא שלא יאושרו תביעות סרק שיתמרצו הגשת בקשות לא ראויות (ראו בין היתר: ע"א 8430/99 **אנליסט אי.אמ.אס ניהול קרנות בנאמנות (1986) בע"מ נ' ערד השקעות ופיתוח תעשייה בע"מ**, פ"ד נו(2) 247,256 (2001); רע"א 8562/06 **פופיק נ' פזגז 1993 בע"מ** (4.7.2017); אלון קלמנט "פשרה והסתלקות בתובענה הייצוגית" **משפטים** מא 10-12 (2011); אביאל פלינט וחגי ויניצקי **תובענות ייצוגיות** 629-630 (2017) (להלן: **פלינט ווינצקי**)).

19. עקרונות אלו באים לידי ביטוי מעשי בסעיף 19 לחוק, אשר קובע את אמות המידה לפיהם על בית המשפט להחליט בבקשה לאישור הסדר. סעיף 19(א) לחוק קובע כלהלן:

> "**בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, ואם הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית – גם כי התובענה שהוגשה עומדת, לכאורה, בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים בסעיפים 3, 4 ו-8(א) וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין**".

20. ניתן אפוא לסכם כי כאשר המדובר בהסדר פשרה שגובש לפני שנידונה בקשת האישור, בחינת ההסדר עוברת דרך שלושה שלבים: בשלב הראשון יש לבחון אם התובענה שהוגשה עומדת לכאורה בתנאים לאישור תובענה כייצוגית; בשלב השני יש לוודא כי הסדר הפשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין; ובשלב השלישי יש לדון בשאלה אם ההסדר גופו ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה.

21. במקרה שלפנינו ניכר כי מתקיימים התנאים לאישור התובענה כייצוגית. לצד העילה האישית שקיימת למבקש, נראה כי קיימת קבוצת נפגעים שהדיון לגביה מעורר שאלות מהותיות משותפות של עובדה במשפט. על פני הדברים, נראה כי המדובר בקבוצה גדולה יחסית שלגביה עשויות להתעורר שאלות משותפות במישור הפרת חוק הגנת הצרכן ודינים נוספים שחלים על יחסי הצדדים

שניתן להגדירם כיחסים של עוסק-צרכן. במסגרת יחסים אלו, עשויות להתעורר שאלות משותפות לגבי הפרת החובות המוטלות על המשיבה, שמתנקזות לשאלת נפקות שקילת המוצר יחד עם האריזה. כמו כן עשויות להתעורר שאלות משותפות לגבי הנזק שנגרם בעקבות הפרת החובות. אם כי בעניין זה יודגש כי עשויים מטבע הדברים להתעורר קשיים בחילוץ המכנה המשותף של חברי הקבוצה. לדוגמה, עשויות להתעורר טענות לגבי הנבדלות הקיימת במשקל המוצר שרוכש כל אחד מהצרכנים השונים והנפקויות הנגזרות מכך. זאת ועוד, קיימת אפשרות סבירה שהשאלות תוכרענה לטובת הקבוצה. המבקש הציג מסד עובדתי לכאורי לפיו המשיבה מכרה בתקופה הרלוונטית מוצרים בתוך אריזה וחייבה את הלקוחות בגין מחיר המוצר תוך שקילת המוצר יחד עם האריזה, באופן זה הלקוח שילם עבור האריזה כאילו הוא רוכש מוצר. כמו כן, נראה כי המבקש ביסס לכאורה קיומו של נזק המתבטא בהפרש בין מחיר המוצר ששילם הצרכן לבין המחיר בניכוי משקל האריזה. נוסף לכך, נראה שהתובענה הייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת לדון בעניין שכן, מדובר בנזק מינורי ולצרכן הבודד אין תמריץ לממש את זכותו בגין הפגיעה על ידי הגשת תביעה אישית. ניתן אפוא לקבוע כי בקשת האישור צולחת את שני שלבי הבדיקה הראשונים.

22. השאלה העיקרית שיש לדון בה היא השאלה אם ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה. אקדים ואציין כי תשובתי לשאלה זו היא בחיוב, זאת בכפוף למספר שינויים עליהם אעמוד בהמשך.

23. בהינתן השלב המוקדם בו הושג ההסדר כשעוד לא הוגשה תשובת המשיבה, על הצדדים מוטלת חובה מוגברת להציג תמונה רחבה ומלאה לגבי הנתונים שעמדו בבסיס ההסדר ובפרט, נתונים שעמדו בבסיס הערכת הסיכויים והסיכונים. כמו כן, הצדדים נדרשים לספק נתונים לגבי האופן בו נוהל המשא ומתן תוך מתן דגש על השאלה אם במסגרת המשא ומתן הוחלפו נתונים שיש בהם כדי לאפשר הערכה ראויה של סיכויי התביעה, וכן בכדי לדעת להסביר את הפער בין סכום התביעה לבין סכום הפשרה (**פלינט וויניצקי**, בעמ' 615). אין צורך לומר כי טיבו של המידע המוחלף משתנה בהתאם לנסיבות כל מקרה. לעיתים המידע הנדרש הוא לגבי סכום הנזק, לעיתים לגבי היקף הקבוצה, לעיתים לגבי נושאים הקשורים לסיכויי התביעה וכמובן לקיום העילה; ולעיתים לגבי כל אלה. במקרים מסוימים, קיים קושי אובייקטיבי לחלץ נתונים וגם קושי זה יש לשקף ולהביא לידי ביטוי במסגרת הערכת הסיכויים והסיכונים.

24. עיון בבקשה לאישור ההסדר מלמד כי הצדדים ניהלו משא ומתן בגדרו החליפו ביניהם פרטים ונתונים רלוונטיים, ונראה כי התמונה שהונחה בפני בית המשפט מאפשרת לשקול באופן סביר את השיקולים הנדרשים לאישור ההסדר.

25. במסגרת ניהול המשא ומתן בין הצדדים עלו הנתונים הבאים: ראשית, קיים קושי אובייקטיבי לדעת מה כמות המוצרים שנמכרו בתמחור שנבע משקילת המוצר יחד עם האריזה, באופן זה אין יכולת לברר מה ההיקף המדויק ומה המשמעות הכספית המדויקת של התקלה לה טוען המבקש. לצד זאת, הצדדים דיווחו כי ניסו לבחון ולאמוד את היקף התופעה ומשמעותה לאור הנתונים שבנמצא. שנית, בעוד שהמבקש טען כי גביית היתר בגין משקל האריזה עומד על כ-15 עד 20 אחוז בממוצע ממשקל המוצר; הרי המשיבה סבורה כי לפי בדיקתה, המדובר בחריגה של 5 עד 7 אחוזים לכל היותר. המשיבה טוענת בהקשר זה כי המבקש רכש כמות במשקל נמוך באריזה גדולה שלא מתאימה לכמות. נוסף על כך, יש לתת את הדעת, כך סבורים הצדדים, לכך שחלק ממכירות המשיבה לא מבוצעות באריזות אלא פר יחידה או במכירה לצריכה במקום.

26. הצדדים פירטו בהסדר שורה של נתונים ושיקולים עליהם התבססו בבואם להעריך את הפיצוי בעקבות חילופי הנתונים במהלך המשא ומתן. ראשית, התברר כי בעוד שבקשת האישור התייחסה לנזק שנגרם לקבוצה למשך שבע השנים שלפני הגשת בקשת האישור – המשיבה נוסדה בסוף שנת 2018, כלומר כשלוש שנים וחצי לפני הגשת בקשת האישור. לזאת יש להוסיף את ההנחה כי בתחילת הדרך היקף מכירות העסק היה נמוך יותר. שנית, בעוד שלפי הערכת המבקש גביית היתר בגין האריזה הייתה בשיעור של כ- 15%-20% ממשקל המוצר; להערכת המשיב הפער עומד על כ- 5% עד 7%. פערים אלו לא מפתיעים משום שהפער תלוי במשקל המוצר שנרכש, ובעניין זה תיתכן שונות בן הצרכנים השנים. יש וצרכן רוכש ארבע או חמש יחידות בקלאווה ויש צרכן שרוכש קילו או שני קילו של הממתק, הדבר תלוי גם בהרגלי הרכישה אצל קהלים שונים ולמטרות שונות. שלישית, הצדדים הביאו נתונים לגבי היקף מחזור המכירות של המשיבה, אך הובהר כי לא ניתן לזקוף את כל המחזור לרכישות בהן מתבצעות הפרה, משום שלצד רכישת מוצרים במשקל, המשיבה מוכרת מוצרים לפי יחידה וחשוב מכך, בעסק קיימות כיסאות ושולחנות ובמקום נמכרים ממתקים ומשקאות שנושא האריזות לא רלוונטי לגביהם. בהקשר זה הצדדים העריכו כי בגין כ-85% מהמכירות נגבה תשלום עבור משקל האריזה. מבלי לקבוע מסמרות נראה כי נתון זה נוטה לטובת הקבצה דווקא.

27. בהתאם לשיח שניהלו הצדדים, סוכם ביניהם לערוך חישוב לצורך הפשרה שלוקח בחשבון את ההנחות הבאות: א) כי יש להעריך את גביית היתר על דרך האמצע, כלומר כ- 10% ממכירת ממתקים בשקילה; ב) כי תקופת התביעה עומדת על 3.5 שנים, זאת בהינתן שהחברה נוסדה בחודש דצמבר 2018; ג) כי ב- 85% מהמקרים במשך תקופת התביעה נגבה תשלום עבור משקל האריזה; ד) כי היקף המכירות השנתי של המשיבה לא עלה על 1.35 מיליון ₪, לבטח, לא בתקופה שהעסק היה בתחילת דרכו. על בסיס נתונים אלו, סברו הצדדים כי יש להעמיד את הפיצוי על סך של 400,000 ₪.

28. לגישת הצדדים, הסדר הפשרה שכולל פיצוי משמעותי לציבור בנוסף לתיקון התקלה שתוארה בהליך, הוא הדרך הראויה והנכונה לסיים את ההליך, חלף ניהול הליך משפטי ארוך וממושך, אשר עלויותיו גבוהות ותוצאותיו לא ידועות.

29. סעיף 19(ג) לחוק כולל רשימת שיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לדון באישור הפשרה. זו לשון הסעיף:

> **"(1) החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר פשרה או לדחותו תהיה מנומקת ותכלול, בין השאר, את כל אלה:**
> **(א) הגדרת הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה;**
> **(ב) עילות התובענה, השאלות המהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים כפי שפורטו בבקשה לאישור או כפי שהוגדרו בהחלטת בית המשפט לפי סעיף 14, לפי הענין;**
> **(ג) עיקרי הסדר הפשרה;**
> **(2) בהחלטתו לפי פסקה (1) יתייחס בית המשפט, בין השאר, לשיקולים אלה:**
> **(א) הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה;**
> **(ב) התנגדויות שהוגשו לפי סעיף 18(ד), וההכרעה בהן;**
> **(ג) השלב שבו נמצא ההליך;**
> **(ד) חוות דעת של הבודק שניתנה לפי סעיף קטן (ב)(5);**
> **(ה) הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה;**
> **(ו) העילות והסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את הסדר הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר".**

30. הסדר הפשרה כולל שני רכיבים, רכיב של תיקון ההפרה ורכיב של פיצוי. לצד החשיבות בכך שהנפגעים הפוטנציאלים יקבלו פיצוי בגין חסרון הכיס שנגרם להם, קיימת חשיבות ציבורית גם לכך שהפרות הדין יתוקנו. על כן יש לראות חשיבות בצעדים שננקטו על ידי המשיבה, במסגרתם בוצעו מספר מהלכים שיש בהם כדי למנוע מצב בו הצרכן מחויב בגין מחיר האריזה כאילו הייתה חלק מהמוצר עצמו. בהקשר לכך, המשיבה התחייבה לנכות ממחיר המוצרים את משקל האריזה בהתאם לנהלים שהיא תנהיג; התחייבה לרענן את הנהלים עם עובדיה ולוודא הקפדה יתירה כי המשקל לפיו מחויב הלקוח לא יכלול את משקל האריזה. חשוב מכך, בבקשה לאישור ההסדר צוין כי המשיבה מתחייבת לבצע הליכי אוטומציה בתהליך שקילת המוצרים. במהלך הדיון שקיימתי במעמד הצדדים ביום 10.5.2023, ציין ב"כ המשיבה כי פעולות האוטומציה בוצעו כבר. הובהר, כי המשיבה יצרה קשר עם חברה שמתמחה בכך ובמתקן השקילה עודכנה תוכנה שמאפשרת לקופאי לבצע פעולה פשוטה כדי לנכות את משקל האריזה מהמשקל הכולל.

31. אשר לפיצוי – כאמור הצדדים הגיעו להסכמה לפיה המשיבה תעניק "מתנה עיוורת", קופסת ממתקים בשווי של 20 ₪ לציבור שירכוש מוצרים מעסק המשיבה, וזאת במשך 12 חודשים שתחילתם 45 ימים ממועד אישור ההסכם. הצדדים הסכימו כי ככל שתיוותר יתרה והסכום שיועד למתנה לא ימוצה, היתרה תועבר לקרן.

32. במהלך הדיון שהתקיים ביום 10.5.2023 הערתי כי לפי חישוב גס על בסיס הנתונים שהצדדים עצמם הציגו בבקשה לאישור הסדר, רוב הסיכויים כי הסכום שהוקצב להטבה ימוצה כך שלהתחייבות להעביר את היתרה לקרן, לא תהיה משמעות ממשית. כמו כן, הערתי כי לדידי בין שתי האפשרויות – שכל אחת כשלעצמה מעוררת קשיים – "הנחה עיוורת" או "מתנה עיוורת" עדיפה בעיניי הנחה עיוורת (ראו בהקשר זה פסק הדין שניתן בת"צ (מחוזי חיפה) 29134-03-21 **אלון נ' פרפיומרי שיווק אונליין בע"מ** (13.06.2022)). לאור הערותיי במהלך הדיון, הסכימה המשיבה כי מתוך הסכום שיועד לפיצוי יועבר מראש סך של 15,000 ₪ לקרן. במהלך הדיון האמור הוסכם גם להגדיל את מגוון המוצרים שיינתנו במסגרת המתנה באופן שהצרכן יוכל לבחור אחד מבין שלושה מוצרים. נושא זה טומן בחובו חשיבות לא מבוטלת, זאת משום שהוא מנטרל במידה מסוימת את החשש לכפות על הצרכן מוצר שאין הוא חפץ בו.

33. יוער כי קיים פער עצום בין הנזק שנטען בבקשה לאישור – 8 מיליון ₪ (לגבי שתי המשיבות) לבין הפיצוי שהוסכם עליו במסגרת הסכם הפשרה – 400,000 ₪. בשים לב לכך שההסדר כולל הענקת מתנות שערכן מחושב לפי עלות לצרכן, ברי כי הסכום אשר המשיבות מוציאות מכיסן הוא נמוך יותר. כאמור, בדיון שהתקיים הוסכם כי חלק, אם כי קטן, מהסכום יועבר לקרן מראש.

34. ההסדר אליו הגיעו הצדדים בהיבט הכספי הוא מסוג ההסדרים שמכונה לעתים "הסדר קופונים"; ביטוי זה הוא שם כולל להסדרים בהם הצדדים מסכימים להעניק פיצוי לקבוצה בדרך של הנחה על מוצרים או שירותים עתידיים, שמימושה מצריך התקשרות עתידית בין הצדדים (ראו הדיון אצל **פלינט וויניצקי**, בעמ' 666-671). לא כל ההסדרים מסוג "הסדר קופונים" דומים וייתכנו מאפיינים שונים להסדרים בתוך קטגוריה זו. לעיתים המדובר במתן מתנה, לפעמים בהנחה, וקיימות צורות נוספות. למרות ההסתייגות העקרונית שהסדרים מסוג זה מעוררים, בנסיבות המקרה, ובפרט לאור כך שהצדדים שינו מעט מההסדר באופן שחלק ולו קטן מהפיצוי יועבר **מראש** לקרן, ולאור ההסדרה שהנהיגה המשיבה בעסק אשר באה להבטיח קיום הוראות הדיו בקפידה – אינני רואה שלא לאשר את ההסדר, וזאת אני עושה לא בלי היסוס.

35. קושי נוסף אינהרנטי לפיצוי הקבוצה אשר הצדדים לא עמדו עליו, הוא הקושי באיתור הקבוצה. הקבוצה שהוגדרה היא הצרכנים שרכשו בפועל מעסק המשיבה בעבר. מובן כי יהא זה קשה עד למאוד להתחקות אחר כל מי שרכש מוצרים מהמשיבה, לעיתים בסכומים קטנים, ונראה

כי עלויות איתור הלקוחות תהיינה גבוהות ולא מוצדקות. החוק נותן מענה לסיטואציה זו. סעיף 20(ג)(1) לחוק שקובע כלהלן:

> **"מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחברי הקבוצה, כולם או חלקם, אינו מעשי בנסיבות הענין, בין משום שלא ניתן לזהותם ולבצע את התשלום בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשאי הוא להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות הענין".**

נראה אפוא כי הרכיב הכספי של ההסדר בצורתו המעודכנת נופל בגדר קשת האפשרויות שבסמכות בית המשפט לבחור. יתרה מכך, יש בהסדר המוצע משום יצירת קורלציה ולו חלקית בין הקבוצה שהוגדרה לבין הקבוצה שתזכה בפועל בהטבה, שכן, ניתן להניח בתור הנחה סבירה, כי חלק מהלקוחות שיזכו בהטבה הם לקוחות חוזרים.

36. אשר לבחינת סבירות ההסדר – יוער כי בחינת סבירות ההסדר לצורך הליך אישור, אינה בין הסעד המוצע בפשרה לבין הסעד הנתבע בבקשה לאישור; נקודת הייחוס היא הסעד "**שחברי הקבוצה היו עשויים לקבל אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה**" (סעיף 19(ג)(2) לחוק) ולא הסכום שנטען בבקשת האישור. אם כי הסכום שנטען בבקשה לאישור עשוי לשמש אינדיקציה, אלא אם המדובר בסכום שנופח – וזהו עניין אחר שראוי לעיון אך אין מקום לדון בו בהרחבה כאן. מכל מקום, על בסיסת ההנחות שפורטו מקודם, ניתן לומר כי המדובר בהסדר סביר ואף במידה מסוימת נוטה לטובת הקבוצה.

37. **מינוי בודק**. לאחר ששקלתי בדבר הגעתי למסקנה כי נסיבות העניין אינן מחייבות מינוי בודק. לעמדתי, במקרה זה בידי בית המשפט נתונים הכלים הדרושים כדי לבדוק את סבירות הסדר הפשרה (השוו: ת"צ (מחוזי ת"א) 16612-01-21 **אמרג'י נ' טרקלין חשמל בע"מ** (6.3.2022); ת"צ (מחוזי מרכז) 33359-06-12 **זבידה נ' בית חולים בילינסון** (7.11.2013)). מינוי בודק יטיל עלויות נוספות בלתי מוצדקות על הצדדים; יעכב את ביצועו של הסדר הפשרה, ולא יהא בכך במקרה זה כדי להביא תועלת. זאת ועוד, הסדר הפשרה נערך במתווה דומה לזה שאושר בהליכים העוסקים בסוגיה דומה (ת"צ (מחוזי חיפה) 31230-10-20 **יז'מסקי מ' מ.ח. מרכז המזון בע"מ** (29.6.2021); ת"צ (מחוזי מרכז) 31356-08-19 **גנקין נ' קשת טעמים בע"מ** (11.10.2020); ת"צ (מחוזי מרכז) 26087-11-17 **עמירם נ' שופרסל** בע"מ (22.7.2019)).

38. **גמול למבקשת ושכר לבא הכוח המייצג**. לפי ההסדר מוצע לאשר למבקש גמול בסכום של 8,500 ₪ ולבא הכוח המייצג שכר טרחה בסכום של 56,000 ₪ בתוספת מע"מ, זאת לצד שיפוי המבקש על האגרה ששילם. הוצע על ידי הצדדים כי 70% מהגמול והשכר ישולמו 7 ימים לאחר מתן

תוקף של פסק דין להסכם והיתרה עם השלמת ההסדר. יצוין כבר עתה כי בכוונתי לשנות ממעט מהסדר המוצע, בניגוד לעיתוי תשלום השכר והגמול.

העקרונות המנחים לפסיקת גמול לתובע מייצג ושכר טרחה לבא כוח מייצג קבועים בסעיפים 22 ו-23 לחוק. סעיף 22 לחוק מורה כי בקביעת גמול לתובע המייצג על בית המשפט לתת את דעתו לטרחתו של התובע המייצג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה וניהולה; התועלת שהביא ההליך לחברי הקבוצה; ומידת החשיבות הציבורית של התובענה. סעיף 23 מורה כי בקביעת שכר הטרחה של בא הכוח המייצג יש להתחשב בשיקולים דומים, כמו כן יש להתחשב במורכבות ההליך ובהוצאות שהוציא בא הכוח המייצג; האופן שבו ניהל את ההליך; והפער שבין הסעדים שנתבעו בבקשת האישור לבין הסעדים שפסק בית המשפט (ע"א 7593/21 **פיינטוך נ' אלוניאל בע"מ** (9.6.2022); ע"א 9134/05 **לויט נ' קו אופ צפון, אגודה שיתופית לשירותים בע"מ**, פסקאות 12-13 (7.2.2008)). למותר לציין כי אין המדובר ברשימה ממצה אלא בקווים מנחים בלבד (ע"א 689/16 **נסאר נ' עיר השעשועים בע"מ**, פסקה 13 (7.5.2018) (להלן: עניין **נסאר**)). מעבר לשיקולים פרטניים אלו, יש לעשות שימוש בפסיקת גמול ושכר באופן שיקדם הגשתן של תובענות ייצוגיות ראויות וימנע ניצול לרעה של ההליכים להגשת תביעות סרק סחטניות (עניין **נסאר**, פסקה 14).

בבואי לדון בשכר ובגמול במקרה זה, נתתי את דעתי לטרחה של המבקש ובא הכח המייצג. ניכר כי לאחר איתור התקלה שמתרחשת אצל המשיבה, פעלו המבקש ובא הכח המייצג ערכו בדיקות והגישו לבית המשפט בקשה ראויה, תוך נטילת סיכון. כמו כן, נתתי את דעתי לתועלת שהביא ההליך לחברי הקבוצה וליתר הציבור והחשיבות הציבורית הטמונה בתובענה (אם כי המדובר בסוגיה שנדונה כבר בהליכים ייצוגיים); הדברים פורטו במהלך הדיון בהסדר ואין צורך לחזור עליהם.

מן העבר השני, יש לתת את הדעת למספר שיקולים שלטעמי מוליכים למסקנה כי יש להפחית מהשכר המוצע. ראשית, לעמדתי, השכר מצוי על הרף הגבוה; אמנם, השכר הוא כ- 14% מהיקף הפיצוי, אך יש לזכור כי הפיצוי משקף את ההטבה לה יזכה הציבור ואילו עלותה למשיבה היא פחותה מכך. שנית, בפתח פסק הדין ציינתי את הסתייגותי מצירוף עניינם של שני המבקשים ושתי המשיבות בהליך אחד, ולעמדתי היה ראוי לפעול אחרת בעניין זה; עם זאת יש לציין כי במהלך הדיון הסכים בא הכח המייצג להעביר את מותר התביעה לבית משפט השלום. שלישית, ספקות עולים באשר להצדקה להגשת ההליך בבית המשפט המחוזי תוך נקיבה בסכומים ללא עריכת בדיקה מוקדמת ולו באופן גס. הדברים התחדדו עת התברר כי בעוד שהתביעה כללה חישוב הפיצוי לתקופה של 7 שנים לפני הגשת התביעה – המשיבה נוסדה 3.5 שנים לפני הגשת הבקשה. נתון זה היה ניתן לבדוק בנקל ואילו נבדק, סביר להניח שהיה מביא לניתוב התביעה לבית משפט השלום. יודגש כי אינני רואה בניתוב ההליך לבית משפט השלום או לבית המשפט המחוזי כעניין טכני בלבד אלא

עניין מהותי: בהליך הייצוגי הבחירה בין הערכאות עשוי לשאת שיקול טקטי של לחץ לשם שיפור תנאי הפשרה או ההסתלקות – וזאת אין להתיר. רביעית, יש לתת את הדעת לפער שבין הסעדים שנתבעו בבקשת האישור לבין הסעדים שנפסקו במסגרת הסכם הפשרה, והדברים מכוונים בעיקר לסעד הכספי. מן הראוי כי תובע ייצוגי יגיש הליך ייצוגי ריאלי ולא ינקוב בסכומים שלאחר מכן לא ניתן יהיה להצדיקם.

לאור השיקולים שפירטתי לעיל, אני רואה להפחית מהשכר המוצע סך של 16,000 ₪ ולהעמיד על סך של 40,000 ₪ בלבד. ואני מורה כי ההפרש בסך של 16,000 ₪ יועבר לקרן (זאת בנוסף לסכום של 15,000 ₪ שהוסכם להעבירו לקרן) (השוו: ע"א 6121/21 **כרמי נ' שלמה תחבורה (2007) בע"מ** (27.12.2021)).

39. **פטור מאגרה**. בשים לב לכך שההסדר גובש בשלב מוקדם של ההליך ואף לפני שהוגשה תשובה, ניתן פטור מהחלק השני של האגרה.

התוצאה

40. לאור האמור לעיל, אני מחליט לאשר את הסדר הפשרה כפי שפורט בפרק ד' לבקשה לאישור, בכפוף לשינויים ולתוספות הבאות, אשר יודגש כי אין הן באות לגרוע מיתר פרטי ההסדר:

א. המשיבה 1 תעביר סך של 31,000 ₪ לקרן שהוקמה על פי סעיף 27א לחוק, וזאת תוך 60 ימים ממועד מתן פסק הדין.

ב. במקום פיצוי בסך של 400,000 ₪, הפיצוי יעמוד על סך של 385,000 ₪. למען הסר ספק, אני מאשר את הסכמות הצדדים לגבי אופן חלוקת הפיצוי כאמור בפרק ד' לבקשה לאישור ההסדר.

ג. בהתאם להסכמות הצדדים בדיון שהתקיים ביום 10.5.2023, יהיה גיוון במתנה שתינתן לצרכנים באופן שבכל רגע נתון בתקופת ביצוע ההסדר, יעמדו לרשות הלקוחות 3 סוגים של ממתקים והלקוח יוכל לבחור אחד מבין השלושה.

ד. המתנה תחולק בנוסף לכל מתנה או הנחה אחרת שהמשיבה מעניקה או מנהיגה וללא קשר בקיומם של מבצעי מכירות מכל סוג. המתנה על פי ההסדר לא תינתן במקום הנחה אחרת שניתנת על ידי המשיבה, בין במישרין ובין בעקיפין, ולא תחליף מבצעים או הסדרים או הנחות קיימות.

ה. בעת מתן ההנחה יצוין בחשבונית כי היא תוצאה של הסדר פשרה בתובענה ייצוגית וכן את מספר ההליך.

תיק חיצוני:

ו. מותר למשיבה 1 לקבוע סף מינימלי של רכישה שתזכה במתנה, אולם הסף לא יעלה על 50 ₪ ולא יפחת מ- 20 ₪, לכל רכישה ללקוח.

ז. המשיבות יחלו במתן ההטבה החל מ- 45 ימים ממועד מתן פסק הדין ולמשך 12 חודשים. ככל שבתום התקופה תישאר יתרה לא מנוצלת של סכום הפיצוי הכולל (385,000 ₪) – יש להעבירה לקרן שהוקמה לפי סעיף 27א לחוק.

ח. בתום 12 חודשים תפעל המשיבה כאמור בסעיף 27.2 להסדר הפשרה ותגיש תצהיר של מנכ"ל החברה-המשיבה. נוסף לכך, יוגש אישור של רואה החשבון המבקר של החברה על נכונות הנתונים הכספיים.

ט. אשר לאמור בסעיף 27.4 להסכם, על המבקש לערוך 3 בדיקות לפחות במהלך התקופה בה ניתנת ההטבה, כדי לוודא כי מחירי המוצרים שניתנו במתנה לא שונו, כי המתנות ניתנו בפועל וכי פרטי ההסדר מקוימים.

41. הקבוצה שחל עליה ההסדר היא כלהלן: "**כל מי שרכש מחנות המשיבה מוצרים שנמכרו לפי משקל מאז הקמת המשיבה (30.12.2018) ועד למועד הגשת הבקשה לאישור הסדר הפשרה, ושילם עבור משקל הגבוה ממשקל המוצר נטו (ללא משקל האריזה)**".

42. יש לפרסם את המודעה השנייה שצורפה כנספח 2 לבקשה לאישור ההסדר בשני עיתונים יומיים נפוצים. נוכח מקום פעילות המשיבה – פרסום אחד יהיה בשפה העברית בעיתון בשפה העברית והשני בשפה הערבית בעיתון בשפה הערבית.

43. אני מאשר למבקשת גמול בסך 8,500 ₪ ולבא הכוח המייצג שכר בסכום של 40,000 ₪ בתוספת מע"מ. מחצית מהגמול ומהשכר לבא הכוח המייצג ישולם תוך 7 ימים ממועד מתן פסק הדין. יתרת הגמול והשכר ישולמו לאחר השלמת ההסדר ובכפוף לקיום האמור בסעיפים 27.2 ו-27.5 לבקשה לאישור הסדר הפשרה. המשיבה תשלם למבקש את האגרה ששולמה בגין ההליך, כנגד המצאת אישור תשלום, תוך 7 ימים מהיום.

44. ניתן בזה פטור מתשלום החלק השני של האגרה.

<u>המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים וכן לגורמים הבאים: א) פרקליטות מחוז חיפה (אזרחי); ב) הקרן לפי סעיף 27א' לחוק; ג) מנהל בתי המשפט.</u>

ניתן היום, כ"ג אייר תשפ"ג, 14 מאי 2023, בהעדר הצדדים.

ת"צ 29201-06-22 יז'מסקי ואח' נ' האני סוויטס בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

